

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 14 Μαρτίου.

Ὁ Μνηστὴρ περιέχει εἰς τὸ χθεσινόν του φύλλον τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας σήμερον ἐλάβομεν ἐκ Πιερρυόλεως, ἀποδείχνουν ὅτι ἦσαν δίκαιοι οἱ φόβοι, τὰς ἐπὶ τῇ ἡσθαιόμεθα περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὅτι ἡ Γαλλικὴ Προκήρυξις ἤθελε κάμει εἰς τὴν προτείνουσαν τῆς Ῥωσσίας. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἐκρίθη ἀπὸ τοῦ Ῥωστικῶν Συμβουλίου ὡς τις διακήρυξις πολέμου, καὶ δικαίως, διότι· πολλὰ πράξεις ἐχθρικοὶ ἐγείναν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δημοσιεύσεώς τοῦ. Ἡ ἀπόκλεισις τοῦ Βοσπόρου εἰς τὴν Ῥωσικὴν ναυτιλίαν ἡ δήμευσις Ῥωσικῶν πλοίων ἡ εὐκόλως ἀνακαλυφθεῖσα ἐπιβρότη τῆς Πόρτας εἰς τὴν διάλυσιν τῆς συνθήκης, τὴν ὁποίαν ἡ Ῥωσία ἦτο ἐτοίμη νὰ κυρώσῃ μετὰ τῆς Περσίας καὶ αἱ ἐν Ὁδησσῷ συμβᾶσαι ζημίαι ὅλαι αὗται αἱ ὅσες δὲν συγχωρῶν εἰς τὴν Ῥωσίαν νὰ ἀποποιηθῇ πλείστορον καιρὸν τὴν πρόκλησιν τὴν πολλὰ ἀνθαδῶς γενομένην εἰς τὴν δύναμιν καὶ μετριοτήτά της.

Πρέπει λοιπὸν ταχέως νὰ ἀναμνησκόμεν τὴν ἀξιωματικὴν εἰδοποίησιν ὅτι τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα διεθῆ τοῖς Προῦθου, καὶ κατέσχε τὰς ἀνθεντίας. Ἀλλ' ὅμως εἶναι δύσκολον νὰ προΐωμεν ποῖα θέλου εἶναι, ὡς πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, τὰ παρεπόμενα ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν αἱ προκλήσεις, αἱ ἐκ τῆς Πόρτας ὅλως ἀπενθυνόμεναι, φαίνεται ὅτι ἀποκαθιστῶσι μερικωτέραν εἰς τὴν Ῥωσίαν. Αἱ ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεις ἐξακολουθοῦν πάντοτε καὶ ἐν αὐταῖς ἔχουν νὰ ἐξετασθῶν τά τε μέσα εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν ἡ Πόρτα προσπαθεῖ νὰ διασώσῃ, καὶ τὰ εἰς συμβιβασμὸν τῆς κατασχεσεως τῶν ἀνθεντιῶν, τὴν ὁποίαν ἡ Πόρτα ἀπέδειξεν ἀναπόφευκτον, μετὰ τῶν Ῥώγων, τὰ ὁποῖα φαίνονται ἀρμόδια νὰ ληφθῶσι ταυτοχρόνως ὡς πρὸς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος. Διὰ τῶν πολλῶν δυσιῶν, τὰς ὁποίας τὸ Ῥωσικὸν Συμβούλιον ἔκαμε μέχρι τούδε εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, μᾶς ἔδωκε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θέλει συντελέσει εὐλκρινῶς εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἡ κατὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς πράξεις συμφωνία, τὴν ὁποίαν ἐπιτακτικαὶ μᾶλλον ἢ ἀπρόορατοι περιστάσεις νὰ υποσχεθῇ πρώτη αὐτῇ. Ἐὰν αὕτη ἀρμυρία, τῆς ὁποίας τὴν διάλυσιν κατ' οὐδένα λόγον νὰ προβλέπωμεν, ἐξακολουθήσῃ ἐκατέρωθεν νὰ διευδύνῃ τὰ μέτρα εἰς τὸ νὰ κατορθωθῇ ὁ κοινὸς σκοπός, ὅπως τῆς Εὐρώπης δύναται νὰ βεβαιωθῇ. Διότι ἡσθαιόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Πόρτα θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ καταφρονῇ τὰ παρρηγήματα, τὰ ὁποῖα

ἡ Εὐρωπαϊκὴ Συμμαχία θέλει ἀποκαταστήσει σοβαρὰ διὰ τῆς συμφωνίας τῆς. Τιαύτη συμφωνία εἶναι ἐπιθυμητὰ εἰς ὅλους καὶ μάλιστα εἰς τὴν Πόρταν. Διδαχθεῖσα τέλος πάντων τὸν κίνδυνον τῆς Δέσεώς της, πρέπει νὰ τὸν γνωρίσῃ πλέον. Τοῦτο ἐπεθυμοῦμεν. Τὸ περὶ τῆς Πόρτας, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ περὶ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης, ζήτημα διαπραγματεύεται μετὰ τοῦ Προῦθου καὶ τοῦ Δουδάδεως.

Μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ Προῦθου ἡ Πόρτα θέλει ἰδεῖ ἀναμφιδύως ἐγγυτέρωθεν καὶ ἐναργέστατα τὸν κίνδυνον, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποταγῆς ὅχι ὀλιγώτερον εἰς τὰς προτάσεις τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου ἢ εἰς τὰ ἄρθρα τῆς ἐν Ἀκκερμανίῳ συνθήκης, τὰ ὁποῖα μένουσι εἰσέτι ἀνεκτέλεστα. Ἐπεθυμοῦσαμεν νὰ ληφθῇ ἡ ἱκανοποίησις ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ Δουδάδεως διότι πέραν τοῦ ποταμοῦ τούτου, θέλουσι συμβῆ πολλὰ ἐμπειριολοκαὶ εἰς καθένα περὶ τῶν λειψάνων τοῦ Ὁθωμανικοῦ βασιλείου.

Ἐκ τῶν αὐτῶν γραμμάτων μαθαίνομεν περιττέον ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Περσίας συνθήκη δὲν ἐκυρώθη, καὶ ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι μέλλουσι νὰ ἐπαναρχίσουν. Τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα ἐν ἀκμῇ ὃν νὰ διαβῇ τὸν Προῦθον, εἶναι ἀφύρως προμηθευμένον ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα.

[Ἐφημ. τῆς Μάλτας.]

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 677.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ μία ναυτικὴ μοῖρα τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, συγκεκριμένη ἀπὸ πολλὰ πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ πλοῖα, ἐξέπλευσεν ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰς τὰς 31 Ἰαννουαρίου (12 Φεβρουαρίου) διὰ τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσας· τὴν δὲ μοῖραν ταύτην φθάσαν ἤδη εἰς Σούδαν τῆς Κρήτης, ἐμελλε ν' ἀκολουθήσουν κατόπιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα πλοῖα.

Ἐπειδὴ αἱ ἐκστρατεῖαι αὗται ἀποβλέπουσι εἰς δύο σκοποὺς, δηλαδὴ εἰς τὸ νὰ ἐφοδιάσουν κατ' εὐθείαν τὰ φρούρια τῆς Κρήτης, καὶ εἰς τὸ νὰ στείλωσιν ἐκεῖθεν ἐμμέσως διαφόρων εἰδῶν βοήθειαν εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Ἱμπραΐμ-πασα, καθὼς καὶ εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐξουσιαζόμενα φρούρια εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ἐπειδὴ τέλος εἶναι χρέος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐμποδίσῃ, ὅσον δυνατόν, τὸ φθίσαι τῶν τροφῶν, πολεμικοῦ καὶ διαφόρων ἄλλων βοηθειῶν εἰς τὰ εἰρημικά φρούρια.

Διατάττει ὡς ἑξῆς.

1. Μία ναυτικὴ μοῖρα, συγκεκριμένη ἀπὸ ὀκτὼ πολεμικὰς γολέττας καὶ βρῖκια, καὶ ἕκ τινος ἀριθμοῦ βαριῶν

κανονοφόρων, καὶ ἄλλων πλοιαρίων, διορίζεται νὰ ἐμποδίσῃ τὸ φθάσιμον τῶν τροφῶν, τῶν πολεμεφοδίων, καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους πολεμικῆς λαθρεμπορίας, εἰς τὰ παρὰ τῶν Τούρκων ἐξουσιαζόμενα μέρη τῆς Κρήτης, νὰ βαστάξῃ στενώτατον ἀποκλεισμόν τῶν φρουρίων Μοθώνης, Κορώνης, καὶ Νεοκάστρου, καὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὸν ἤδη ὑπάρχοντα ἀποκλεισμόν τοῦ κόλπου τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ναυπάκτου.

2. Διορίζεται ἀρχηγὸς τῆς αὐτῆς μοῖρας ὁ Ἀντιναύαρχος Γ. Σαχτούρης.

3. Θέλει κτυπήσῃ ὁ ἴδιος, ἢ θέλει διατάξῃ νὰ κτυπήσουν οἱ πλοίαρχοι τῶν πλοίων τῶν συνιστώντων τὴν μοῖραν ταύτην πᾶν πολεμικόν, ἢ φορτηγὸν πλοῖον φέρον ἐχθρικὴν σημαίαν, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπιχειρήσῃ νὰ βιάτῃ τὸν ἀποκλεισμόν, ἢ παρουσιάσῃ ἔμπροσθεν ἢ πλησίον τῶν μερῶν, τὰ ὅποια διετάχθη ν' ἀποκλείσῃ.

4. Δὲν θέλει ἐπιτρέψῃ, ἢ θέλει διατάξῃ τοὺς συνιστώντας τὴν μοῖραν τοῦ πλοιάρχου νὰ μὴν ἐπιτρέψωσι τὴν εἰσοδὸν παντὸς πλοίου ἐμπορικῷ ὑπὸ σημαίαν οὐδετέραν εἰς τοὺς λιμένας τῶν ἀνωτέρω μερῶν.

5. Θέλει συλλάβῃ, ἢ διορίσῃ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πλοιάρχου νὰ συλλάβωσιν ὅλα ἐκεῖνα ἐκ τῶν οὐδετέρων πλοίων, τὰ ὅποια ἤθελον διευθύνεσθαι εἰς τοὺς εἰρημένους λιμένας, φέροντα τροφάς, πολεμεφοδία, ἢ πᾶν ἄλλο εἶδος πολεμικῆς λαθρεμπορίας, ἀποστέλλων αὐτὰ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ κριθῶσι παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος Δικαστηρίου· θέλει ὅμως φυλάττει πάντοτε τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ὁδηγίας περὶ τῶν κανόνων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ ν' ἀκολουθῇ τόσον εἰς τὴν κατασχέσιν, ὅσον καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου, τῶν εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως ἀποστελλομένων τοιούτων πλοίων.

6. Ἐξαίρουνται τὰ ἐμπορικὰ οὐδέτερα πλοῖα, ὅσα διευθύνονται εἰς τὰ φρούρια τῆς Κρήτης· τὰ τοιαῦτα θέλουσι μόνον ἀπάγονται, καὶ ἐπιστρέφονται ἀπὸ τὸν δρόμον των εἰς τὰς πρώτας τρεῖς ἐβδομάδας μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς παρούσης Διαταγῆς, ἐὰν ἔρχονται ἀπὸ τὰς Ἰονίους νήσους, ἢ ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως· καὶ μετὰ ἐξ ἐβδομάδας τῆς διακήρυξεως, ἐὰν ἔρχονται ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Γαλλίας, ἢ τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου· τότε δὲ μόνον θέλουσι συλλαμβάνεσθαι, καὶ ἀποστελλεσθαι εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν μετὰ τὴν ῥηθείσαν προθεσμίαν εὐρεθῶσι τοιαῦτα πλοῖα φέροντα τροφάς, πολεμεφοδία, ἢ πᾶσαν ἄλλην πολεμικὴν λαθρεμπορίαν.

7. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πᾶν πλοῖον ἐκ τῶν συνιστώντων τὴν παρούσαν ναυτικὴν μοῖραν, ν' ἀπομακρυνεταὶ ἀπὸ τὸν προσδιορισμένον περίπλου του, ἢ νὰ περιτρέχῃ τὴν θάλασσαν· τὸ μεγαλύτερον ἀπόστημα τοῦ περίπλου των ἐπεκτείνεται μόνον ἀπὸ τῆς Γραβούσης μέχρι τοῦ Δραγαμέστου. Πᾶν δὲ πλοῖον τῆς αὐτῆς μοῖρας, εὐρεθὲν ἔξω τῆς ῥηθείσης γραμμῆς κατὰ τὸ μέρος τῆς Μεσογείου θαλάσσης, χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν μερικὴν ἄδειαν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν Ἀντιναύαρχον, θέλει λογιζεσθαι ὡς πειρατικόν.

8. Ὅχι μόνον εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς πᾶν πλοῖον τῆς ῥηθείσης μοῖρας νὰ ἐνοχλῇ με ὅποιονδήποτε τρόπον τὸ ἀδιάφορον ἐμπόριον τῶν οὐδετέρων, ἀλλ' εἶναι μάλιστα χρέος ὅλων, καὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πλοιάρχων τῆς αὐτῆς μοῖρας, νὰ ὑπερασπίζωσι τὰ οὐδέτερα ἐμπορικὰ πλοῖα, νὰ τοῖς δίδωσι, χρεῖας καλούσης, βοήθειαν, καὶ

πρὸ πάντων νὰ τὰ βοηθῶσιν ἐναντίον τῶν πειρατῶν, καὶ νὰ τὰ συνοδεύωσι καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς δραστικῆς γραμμῆς τοῦ περίπλου των.

9. Επιτάττονται ὅλοι οἱ πλοίαρχοι γενικῶς, καὶ μερικῶς καθεὶς ἐξ αὐτῶν τῶν συνιστώντων τὴν ἀνωτέρω μοῖραν, νὰ καταδιώκωσι τοὺς πειρατάς, ὅσοι εὐρεθῶσι εἰς τὴν ὀριστικὴν γραμμὴν τοῦ περίπλου των, νὰ τοὺς καταφανίζουσιν, ἢ νὰ τοὺς συλλαμβάνουσιν· καὶ εἰς ταύτην περίστασιν νὰ τοὺς πέμπωσιν ὑπὸ ἀσφαλῇ φύλαξιν εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 6 (18) Μαρτίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Δ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας  
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Τὸ παρὸν Διάταγμα διακηρύττεται, δι' ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην ἐνέργειαν, τὴν σήμερον· πρώτην (δεκάτην τρίτην) τοῦ μηνὸς Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Λίγνῃ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας  
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Ἀρ. 678.

ΒΑΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ εἰς τὸ Μεσολόγγιον, μόνον ὅτι ἀποκλείεται στὰ νὰ διὰ θαλάσσης μετὰ τὴν κυρίευσιν τοῦ Βασιλαδίου, ἐρβαίνουσιν τροφαὶ ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ἡ πόλις τῆς Πρεβέζης, καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη, κείμενα εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, χρησιμεύουν ὡς ἀποθήκαι τῶν διορισμένων διὰ τὴν φρουρὰ τοῦ Μεσολογγίου τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων, καὶ διὰ τὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια κατέχουν ἀκόρμιαν γραμμὴν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ διὰ μέσου τῶν ὁποίων ὁ ἐχθρὸς δύναται νὰ βασίῃ τὴν ῥηθείσαν φρουρὰν.

Καὶ ἐπειδὴ εἶναι χρέος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐμπιδήσῃ, καθ' ὅσον τὰ μέσα τῆς τὴν συγχωρῶν, τὴν εἰσάγωγὴν τῶν τροφῶν, τῶν πολεμεφοδίων καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους πολεμικῆς λαθρεμπορίας εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 677 Διατάγματος Θεωρήσας καὶ τὰς ἀναφορὰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Κυρίου Ρ. Τζούρτζ, διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖ τὴν σύμπραξιν ναυτικῆς δυνάμεως, διὰ νὰ ἀποκλείσῃ τὴν Πρεβέζαν, καὶ ἐκ τούτου νὰ προξενήσῃ τὴν ἐπιτοχίαν τῶν κατὰ τοῦ Μεσολογγίου πολεμικῶν κινήσεων του.

Διατάττει τὰ ἀκόλουθα.

Ἀρθρον 1.

Ὁ Ἀντιναύαρχος Σαχτούρης θέλει διαταχθῇ νὰ ἀποχωρίσῃ ἀπὸ τὴν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ναυτικὴν μοῖραν ἑνὰ ἱκανὸν ἀριθμὸν κανονοφόρων βαρκῶν καὶ ἄλλων ἐπιπλων πλοιαρίων, νὰ συνθέσῃ ἐξ αὐτῶν στολίσκον, καὶ νὰ τὸν διευθύνῃ εἰς Δραγαμέστον, ὅπου νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Κ. Ρ. Τζούρτζ.

Ἀρθ. 2.

Ὁ Ἀρχιστρατήγος θέλει λαβεῖν τὰ ἀρμόδια μέτρα διὰ νὰ συστήσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν ἔμπροσθεν τῆς Πρεβέζης, δίδων περὶ τούτου τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ὁδηγίας εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ ῥηθέντος στολίσκου.

Ἀρθ. 3.

Τὸ διακηρύττων τὸν ἀποκλεισμόν θέλει φραγτίσει νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κατάσχεσιν παντὸς αὐτετέρου πλοίου, ἢ πλοιοῦ κατὰ τὰς πρώτας δύο ἐβδομάδας, μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς προκηρύξεως. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τὰ αὐτὰ πλοία ἢ πλοίαρχα, τὰ ὅποια ἤθελαν εὐρεθῇ διευδυνόμενα μὲ φορτίον εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, θέλουσι τὰ γυρίζει ἀπὸ τὴν διευθυνσίν των, καὶ θέλουσι τὰ εἶναι νὰ ἐπιστρέφουν ἐλεύθερα.

Ἀρθ. 4.

Τὰ πλοία ἢ πλοίαρχα, τὰ ὅποια ἤθελαν κατασχεθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, ἔχοντα φορτίον πολιτικῆς λαθρεμπορίας, θέλουσι φέρεσθαι εἰς Δραγαμίστον διὰ νὰ ἐξετάζωνται ἀπὸ ἐπιτροπὴν ἐπίτηδες διορισμένην παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου, καὶ ἐὰν αὕτη ἀποφασίσῃ, ὅτι ἡ κατάσχεσις ἔγινε κατὰ τὴν τάξιν καὶ ὑπὸ εὐλόγους αἰτίας, τὸ κατασχεθὲν πλοῖον ἢ τὸ πλοίαριον θέλει διευδύνεται εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ κρίνεται εἰς τὸ ἀνήκον Δικαστήριον.

Ἐξ ἐναντίας δὲ θέλει ἀπολύεται.

Ἀρθ. 5.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος θέλει δώσει τὰς πλέον αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν κανονοφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν ἐνόπλων πλοιαρίων, ὅσα συνθέτουν τὸν στολίσκον, νὰ σέβωνται τὸ εἰρηνικὸν ἐμπόριον τῶν αὐτετέρων, καὶ νὰ μὴ προξενούν εἰς αὐτὸ κάμμιαν βλάβην· καὶ θέλει κρίνῃ διὰ πολεμικοῦ κριτηρίου, καὶ θέλει τιμωρῆται αὐστηρὰ, ὅσους ἤθελαν φωραθῇ ὅτι ἐπαραβάν ἐναντίον τῶν διαταγῶν τούτων.

Ἀρθ. 6.

Θέλει προσδιορίσῃ μίαν γραμμὴν περὶ πλοίου, τὴν ὁποίαν αἱ κανονοφόροι, καὶ τὰ ἐνόπλα πλοίαρχα τοῦ στολίσκου τούτου, δὲν θέλουσι ὑπερβαίνει, ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ θεωρῶνται καὶ νὰ μεταχειρίζονται ὡς πειρατικά, ἐὰν ἤθελαν ἀπαντηθῇ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς γραμμῆς ταύτης.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 6 Μαρτίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Τὸ παρὸν Διάταγμα διακηρύττεται, δι' ὅλην του τὴν ἀπαιτουμένην ἐνέργειαν, τὴν σήμερον ἡμέραν πρώτην (δεκάτην τρίτην) τοῦ μηνὸς Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 3 Ἀπριλλίου.

Τὸ παρελθὸν σάββατον πρὸ μεσημβρίας ἔγινε δημοτελῶς ἡ ὁρκωμοσία τῶν νέων μελῶν τοῦ Πανελληνίου εἰς τὴν ἐνταῦθα μητρόπολιν, παρόντος τοῦ Κυβερνήτου μετ' ὅλων τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Πανελληνίου.

— Ὅλοι οἱ κατ' ἐπιταγὴν τῆς Α. Ε. συνηγμένοι ἐκ διαφόρων μερῶν αἰχμάλωτοι Ἀραβες εἰς Πόρον ἐστάλησαν εἰς Μοβώην πρὸς τὸν Ἰβραήμ πασαν, ὅστις εἰς ἀνταλλάξιν ἀπέλυσε περὶ τοὺς 160 ἐκ τῶν αἰχμαλώτων Ἑλλήνων, συνιστάμενους εἰς γυναῖκας, παιδιά, καὶ ὀλίγους ἀνδρας.

— Σήμερον μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Ἐξουχάτος Κυβερνήτης

ἐπιβὰς εἰς τὸ Ἀγγλικὸν βασιλικὸν βρίκιον Μύσκητον, διευθύνθη πρὸς τὸν κόλπον τῶν Κεγχραιῶν.

— Ἡκούσθη μετὰ κοινῆς λύπης ἐνταῦθα ὅτι ὁ στρατηγὸς Λέκας συνελήφθη δι' ἐνέδρας εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐνῶ περιήρχετο εἰς τὰ χωρία πρὸς ἐν ἰσχυσιν τῶν ἐγκατοίκων. Τὰ κυρίως περιστατικὰ τοῦ του τοῦ συμβάντος μᾶς εἶναι εἰσὶ τι ἀδέσβαια.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ.

Κύριε.

Σὰς παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὴν ὑποσυναπτομένην ἀνασκευήν.

Ὁ Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης κατεχώρησεν εἰς τὸν 4 Ἀριθμὸν τοῦ ἐπιστολῆν γραμμένην ἐκ Χίου ἀπὸ 5 Μαρτίου 1828 (ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας), εἰς τὴν ὁποίαν ἐξηγοῦνται τὰ αἰτία τῆς ἐκ Χίου ἀναχωρήσεώς μας μὲ τρόπον τόσον ψευδῇ, ὥστε δὲν ἦτο χρέος μας νὰ τὸν διορθώσωμεν. Ἀλλ' ἴσως μᾶς μέλει νὰ ἐξηγηθῶμεν πλείοτερον παρ' ὅσον ἀπὸ ἀπλῆν ἀνάγνωσιν ἐμπορεῖ τις νὰ κρίνῃ περὶ αὐτοῦ. Θέλομεν δὲ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ κηρύξωμεν μόνον ὅτι εἰς τίποτε δὲν ἔχομεν νὰ ἐλέγξωμεν τοὺς κυρίους δημογέροντας τῶν Χίων, ἐξ ἐναντίας μάλιστα εἶμεθα εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸ πρὸς ἡμᾶς φέρισμόν των διότι μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας τῆς ἀναχωρήσεώς μας δὲν ἔπαυσαν νὰ μᾶς παρακαλοῦν νὰ ἀναβάλωμεν τὴν ἀναχώρησίν μας. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ δημογεγοντία τῆς Χίου, ἥτις μᾶς ἐδίασε νὰ παραιτήσωμεν τὸν Συνταγματάρχην Φαβέριον. Τὰ αἰτία γνωρίζομεν ἡμεῖς, καὶ τὰ ἐγνωστοποιήσαμεν εἰς τὸν Ἐξουχάτον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸν Συνταγματάρχην αὐτόν, καὶ δὲν θέλομεν δώσει λόγον εἰς κανένα ἄλλον. Χρεώστοῦμεν δὲ νὰ κηρύξωμεν ὅτι τέσσαρες ἐκ τῶν συμπατριωτῶν μας ἔμειναν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μας ὑπὸ τὰς σημαίας, καὶ ὅτι καθ' ὃν καιρὸν ἀφήσάμεν ἡμεῖς τὴν νῆσον, τὴν 1 [13] Φεβρουαρίου, τίποτε δὲν μᾶς ἔκαμε νὰ στοχαζώμεθα ὅτι τὰ πράγματα ἔμελλον νὰ λάβουν τόσον δυστυχῇ μορφήν, καθότι ὁ ἔξωθεν ἐχθρὸς δὲν ἔδειχνε κανὲν κίνημα ἀξιόφοβον, καὶ τὸ φρούριον εἶχε καταστήσει εἰς ἄκραν στενοχωρίαν.

Δὲν θέλομεν παύσει χωρὶς νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἐκπληξίν μας, μᾶλλον δὲ τὴν ἀγανάκτησίν μας, ὅτι ἠμπούρεσε νὰ εὐρεθῇ πλησίον μας κατάσκοπος τόσον δόλιος, ὥστε νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ μυσαρὸν τῶν ἀναφωρῶν τοῦ τὸ φαρμάκι τῶν ψευδῶν ἐξηγήσεων διότι κρίνων τις περὶ αὐτῶν ἀπὸ τὰ ἄλλα περιεχόμενα τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης, καὶ ἀπὸ τὴν σύνθεσίν της αὐτῆν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀμφισβιάσῃ ὅτι ἐγράφη ἀπὸ ἀνθρώπου, ὅστις πρέπει νὰ ἐπληροφορήθῃ πολλὰ ἐγγύθεν, ὥστε νὰ γνωρίζῃ τὰ ἀληθινὰ αἰτία τῆς ἀναχωρήσεώς μας.

Οἱ φιλέλληνες Γάλλοι

Τσερέτος, Ρουλέτος, Κολίνος, Μολιέρος.

Ἡ ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης, τὴν σήμερον μετονομασθεῖσα Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης, εἰς τὸ φύλλον Ἀρ. 4 περιέχει ὡς ἀπὸ μερικὴν τάχα ἀλληλογραφίαν ἐκ ἀεθρον περὶ Χίου.

Εἰς τὸ ἀεθρον αὐτὸ ἐκθέτονται τόσον παραμορφωμένα τὰ πράγματα, ὥστε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ αὐτοῦ ἕως τέλους ἄλλο τι δὲν ἀπαντᾷ τις εἰμὴ αὐτοχρημα ψεῦδη.

Ὁλος ὁ κόσμος ἐγνώρισεν ἤδη κάλιστα ὁποίου εἶδους πολιτικὴν πρεσβεύει καὶ θυμιάζει ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης! Πάντοτε, ὅσakis εἰς αὐτὴν εἶναι λόγος περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, πάντοτε ἡ ἀλήθεια τὴν ἐγκαταλείπει. Βέβαια δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐνασχοληθῇ τις εἰς ἀντιρρήσεις φανεροῦ ψεύδους· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐνδεχόμενόν τινες ἐκ τῶν ἀπλουστέρων νὰ ἀπατηθῶσιν ἀπὸ τοιαύτας ψευδεῖς ἐκθέσεις, κρίνομεν χρέος μας ἱερὸν νὰ παραστήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος.

Οἱ χριστιανοὶ Λατῖνοι (λέγει) βιασμένοι ἀπὸ τὰς ἀρπάζας καὶ ζημίας ἀναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τὸ Ἀρχιεπίσκοπον. . . .

Εἶναι τῶντι ἀληθές ὅτι τὰ στρατεύματα εἰς τὴν Χίον ἔκαμάν τινες μικρὰς καταχρήσεις· ἀλλ' ὅμως ταῦται καταχρήσεις δὲν ἔμειναν σχεδὸν ποτε ἀτιμώρητοι καὶ παρὰ τῆς δημογεροντίας καὶ παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου Φαβιέρου· ἔπειτα εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου δὲν γίνονται καταχρήσεις ἀπὸ τὰ στρατεύματα; μήπως δὲν γίνονται καταχρήσεις καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ στρατεύματα τοῦ πολιτισμένου κόσμου;

Εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον παρασταίνει μόνους τοὺς Λατίνους χριστιανούς· πᾶσχοντας· ὁ δὲ σκοπὸς τούτου δὲν εἶναι ἄλλος, εἰμὴ νὰ διαιωνίσῃ τὸ θρησκευτικὸν ἐκεῖνο μῖσος, τὸ ὁποῖον διὰ σατανικὰ συμφέροντα ἐκράτει διηρημένους τοὺς ὁμοεθνεῖς χριστιανούς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄς γνωρίσῃ τὸ κοινὸν μόλον τοῦτο ὅτι εἰς τὴν Χίον ἡ τοπικὴ διοίκησις, συμφώνως μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ὅχι μόνον δὲν ἔπασχε τοιαύτην μισερὰν ἀσθένειαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔσπευσε νὰ καλέσῃ ἐπισήμως τοὺς Λατίνους ὡς ἀδελφοὺς, διὰ νὰ συμμαχέωσιν τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων (ὅρα Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλ. φύλλ. 84), ὡς καὶ πραγματικῶς τινες ἐξ αὐτῶν ἐσυμμάχησαν. Παρεκτὸς τούτου ἡ τοπικὴ διοίκησις τῆς Χίου εἶχε λάβει ἰδιαίτερον φροντίδα, διὰ νὰ μὴν υποφέρουν οἱ ἐκεῖ Λατῖνοι τὸ παραμικρὸν βέρος, οὔτε εἰς τὰς πολεμικὰς ὑπηρεσίας, οὔτε εἰς τὰς χρηματικὰς συνεισφοράς.

Οἱ Λατῖνοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τῆς Χίου, διότι εἶχον πληροφορίας ἀπὸ τῆς Σμύρνης διὰ τὰ κατὰ τῆς Χίου διαβολικὰς προενεργούμενα, πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἔλαβον μετὰ ταῦτα καὶ οἱ ἐν ταῖς πράγμασι τῆς ἐκστρατείας τῆς Χίου, ἀλλὰ φεῦ! πολλὰ ἄργα.

Οἱ περὶ τοῦ Φαβιέρου μένοντες (λέγει) ὀλίγοι φιλέλληες ἀνεχώρησαν μὴν υποφέροντες τὰς γινόμενας κατ' αὐτοῦ ἀπαυθρότους συκοφαντίας ἀπὸ τῆς δημογεροντίας.

Οἱ περὶ οὗ ὁ λόγος φιλέλληες Γάλλοι εἶναι ἴσως ὅλοι παρόντες, καὶ δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι ὡς τίμιοι ἄνδρες θέλουσι παραργισθῇ κατὰ τοῦ ἀναιδοῦς ψεύδους· καὶ θέλουσι ἀμαλαγήσει δημοσίως τὴν ἀλήθειαν, ὡς τὴν ἐκράζαν, καὶ κηρύττουν καθημερινῶς.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ φιλέλληες οὗτοι, ὡς καὶ τις ἀξιόλογος ἀξιωματικὸς Ῥώσος πρὸ τούτων, δυσχερῶς κατ' αὐτοῦ τοῦ Συνταγματάρχου ἤγουν παρ' αὐτοῦ τὴν παραίτησίν των, καὶ παρουσιασθέντες μετὰ ταῦτα εἰς τὴν δημογεροντίαν οἱ μὲν ἐδάκρυσαν ἀπαυθρόντες ἀπὸ τῆς Χίου, οἱ δὲ ἤγουν ἀποδείξεις τῆς καλῆς τῆς διαγωγῆς, τὰς ὁποίας καὶ ἔλαβον ἰδοὺ μὴ ὅποια αἰσθήματα ἀνεχώρησαν ἀπὸ τῆς Χίου οἱ ἄνδρες οὗτοι φιλέλληες.

Ὅσον δὲ περὶ τῆς κατὰ τοῦ Φαβιέρου κατηγορίας, εἶναι συκοφαντία ἀσυγχώρητος· διότι τοιαύτη κατηγορία δὲν ἐκινήθη ἐκ μέρους τῆς δημογεροντίας. Ὅλοι γνωρίζουν ἀκριδέστατα, καὶ αὐτὸς ὁ Φαβιέρος ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ δημογεροντία, ἣτις εἶχε πάντοτε κύριον σκοπὸν νὰ καταπαύῃ τὰς ταραχὰς, καὶ νὰ σβένῃ τὰ πάθη, εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος κατηγορίαν οὔτε εἶχεν, ἀλλ' εὔτε ἔλαβε τὴν παραμικρὰν μετοχὴν. — Ἡ κατηγορία αὕτη ἀπ' ἐναντίας ἐκινήθη ἀπὸ ἐν μέγα μέρος τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, καὶ ἐπήγαγεν ἀπὸ τὴν ἐφεξῆς ἀφορίαν, ἣτις βέβαια δὲν εἶναι ἀσήμαντος. Ὁ Συνταγματάρχης ἐπεμψεν εἰς τὸν Ναύαρχον Κύριον Δεριγνὴν σημαντικούς τινες αἰχμαλώτους Τούρκους καὶ Ἑβραίους. Τοῦτο μαθόντες ἑξαφνα αὐτοὶ οἱ στρατιῶται, γνωρίζοντες μάλιστα, πόσον ἐπικίνδυνα ἠμποροῦσαν ν' ἀπειδύν τὰ ἀπελευθερωθέντα ὑποκείμενα αὐτὰ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Χίου, ἔτρεξαν ἑξαγριωμένοι πρὸς τὸν Συνταγματάρχην, καὶ ἐπιμύονως ἤγουν παρ' αὐτοῦ νὰ μεταπέμψῃ δι' ἐπίτηδες ταχυπλόου αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν αἰχμαλώτους. Τότε διασθεῖς ὁ Συνταγματάρχης μετεκάλεσεν αὐτοὺς, οἵτινες καὶ ἐπέστρεψαν ὅλοι, ἐκτὸς τοῦ Σακιζεμίνη. Ἐκτοτε αὐτὰ τὰ στρατεύματα ἔχασαν ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ὁποίας εἶχον πρὸς τὸν Φαβιέρον ὑπόληψιν καὶ πίστιν. Τὸ στασιαστικὸν πνεῦμα δὲν ἀργώρησε νὰ ἐξελθῇ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους στρατιώτας, καὶ οὕτω τὸ πρᾶγμα ἀποκατέστη τόσον σπουδαῖον, ὥστε οἱ στρατιῶται πλέον ἀσφαλδῶν ἐφύναζαν μύρια κατὰ τοῦ Φαβιέρου, καὶ πολλὰ κατὰ πρόσωπον.

Ὁ δὲ Φαβιέρος, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐπληροφορήθη ὅτι τὰ μέλη τῆς δημογεροντίας ἦσαν ὅλοι, διόλου ὑπὲρ αὐτοῦ, εἰς κανὲν ἄλλο μέρος δὲν εὑρίσκε τὴν ἡσυχίαν τοῦ εἰμὴ εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς δημογεροντίας, ἣτις τὸν ἐπεριποιεῖτο μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς μὲ τὴν πλέον ἀδελφικὴν εἰλικρίνειαν. Κρίνω ὅμως διόλου περιττὸν νὰ προσθέσω τι περὶ τῶν ὅσα ἀτομικῶς κατὰ τῶν μελῶν τῆς δημογεροντίας, καὶ κατὰ τῆς ἐκστρατείας θέλει νὰ ἐπισταρεῦν τὸ προκείμενον ἄρθρον αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος. Τὰ πράγματα εἶναι αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ φανερά, καὶ ἐν καιρῷ θέλουσι δημοσιευθῇ τὰ πάντα διὰ νὰ κρίνῃ τὸ κοινόν, καὶ νὰ μάθῃ πῶς τοσοῦτοι πατριωτικὲς ἀγῶνες, καὶ τοσαῦται δυσταῖ ἐματαιώθησαν!

Εἰς τὸ τέλος τοῦ εἰρημένου φύλλου αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος περιέχεται καὶ ἕτερον ἄρθρον περὶ ἀλώσεως τῆς Χίου, τοῦ ὁποίου τὰ ἀναφερόμενα περιστατικὰ δὲν μετεχουν παντελῶς ἀληθείας.

Μονον δύο Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀντεπαλέμησαν θαυμασίως τὸν ἐχθρικὸν στόλισκον· μόνον χίλιοι διακρίσεις περίπου ἐχθροὶ ἔκαμον ἀπόδασιν μετ' αὐτῶν κίμνιαν ἀντίστασις, κίμνιαν συμπλοκὴν δὲν ἔγινεν, ἀλλὰ κατὰ διαταγὴν τοῦ Συνταγματάρχου ὅλα τὰ στρατεύματα ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ἑσχάτα τῆς νήσου, καὶ δὲν ἔλαβον διαταγὴν ἐκτοτε νὰ κινηθῶν, οὔτε νὰ κτυπήσιν τὸν ἐχθρόν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 29 Μαρτίου 1828.

Ν. Δ.

ΕΠΙΛΟΓΗ — Εἰς τὸ προκείμενον 22 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν Μετὰ τὸν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ Μαλατάπουλος καὶ υἱός, γραπτὸν ἄρθρον Μαλατάπουλος καὶ υἱός.